

δόντια του.

—Θάταν άνώφελο νά σ'ας δώσω μιά έγγραφη ύπόσχεση, έξοχώτατε. Άλλωστε ύποθέσατε πώς ό γιός μου άποφασίζει νά ρηθί πρós συνάντησι μας. Γνωρίζετε τί θά συμβή τότε;

Ο Παρνατσιάν σπρώχθηκε όρθιος, ατάθηκε εύθυνης μπρός στον τρομερό αντίπαλό του και, φέρνοντας τό χέρι του στη λαβή του ξίφους πρόσθεσε :

—Στά σοβαρά, πατέρα και δούξ, θά μ'ας πη, τοιμάτε νά μου προτείνετε μιά τέτοια αίσχηρή πράξι; Θέλετε δηλαδή νά με αιτιάσετε γιά τέσσερες χιλιάδες σκούδα και γιά δυό άλογα; Μάθετε λοιπόν πώς και χίλια άλογα με χρισές ίπισσοκηνές άν είχατε νά μου προσφέρετε, και τέσσερες χιλιάδες σακκούλια με χρισάφι άν είχατε νά μου χαρίσετε, πάλι ή προσβολή δέν θάτανε λιγώτερο βαρειά. Ύπαρχουν ωληθίνα άνθρωποι στον κόσμο που πιστεύουν, ότι ό ιπώτης Ζαν ντε Παρνατσιάν θα πουλούσε τό ξίφος που κληρονόμησε άπ' τον πατέρα του και θα εργαζοιευε δυό δυστυχημένες γυναίκες που όρκωιουσε νά τις ύπερρωποιστή; Δέν κοκωνίζετε, πατέρα, κόνοντάς μου τέτοιες προτάσεις, σαν αυτή; Και πώς ευτρέπετε νά σχηματίση παρόμοια ίδια για μένα ό στρατάρχης, που γερασσε μέσα στην προδοσία και την άπάτη;

Καθώς έλεγε τά λόγια αυτά, ό τυχοδιώκτης άπλωσε τό δάχτυλό του προς τό μέρος του στρατάρχου σε τέτοιο σημείο, ώστε λίγο έλειψε νά τον άγγξη.

—Άθλιε! βρυχήθηκε ό Έρριώος Μομοφανού.

—Μιά λέξι άκούμα, έξοχώτατε! Έκτός των έλαπτομάτων που σ'ας άπαρήθηκα, ό ιπώτης έχει επί πλέον κ' ένα άλλο. Με άγαπά ύπερβολικά! Η άγάτη του σε μένα εινε τόσο μεγάλη, ώστε όταν μάθει πώς βρίζομαι κόντά σας και δέν με δη νά γυρίζω πίσω, εινε ικανός, μόλις ξημερώσει, νά πά στο Λούβρο και ν' αναφέρει στον βασιλέα, ότι συνωμοτείτε χάριν του Γκ'ύξη. Πιστέψτε με σ' αυτό που σ'ας λέω και μήν τό περνάτε γ' άπειλή. Μέσα στη άπόγνωση του μπορεί νά προβή σ' αυτή την καταγγελία, με τη διαφορά, ότι δέν άποκλείεται ν' αυτοκτονήση κατόπιν, έπειδή άναγκάστηκε νά ύποδυθί ρόλο προδότη...

Ο στρατάρχης έμεινε κεραυνόπληκτος, άκούοντας αυτά τά λόγια. Ο Παρνατσιάν γελούσε όλο κίληρος.

—Λοπόν, πώς σ'ας φαίνεται αυτό; ψιθύρισε. Άλλά ό στρατάρχης με τη σκοτεινή και θηριώδη ψυχή, έρεθίστηκε από τά λόγια του γέροντος τυχοδιώκτου και άπωράσασσε νά φ.άση μέχρις έσχάτων.

—Λοπόν έστω! βρυχήθηκε με μίσος και μαγία. Είμαι έτοιμος νά άντιματωπίσω τον κίνδυνο που μου προλέγετε. Έμπαρός, έλάτε δώ, φρουροί μου, πιστο μου σωματοφύλακες, τρέξτε γρήγορα νά πάσετε αυτόν τον προδότη!...

Άμέσως ό Παρνατσιάν έσυρε με άστραταία ταχύτητα τό ξίφος του και έπετέθη άποφασιστικά κατά του στρατάρχου, φωνάζοντας :

—Όχι! Έσθ' θά πεθάνης πρώτος, άχρείε!...

Ο στρατάρχης όμως πρόλαβε τη χειρονομία του τυχοδιώκτου και τη στιγμή που δεχόταν την επίθεσί του, έπεσε επίτηδες κάτω στο πάτωμα. Ο Παρνατσιάν, παρασυσμένος άπ' τη φόρα του, βόηκε κ' αυτός την ίδια τύχη.

Συγχρόνως τό δαμάτιο γέμισε από ένόλους και γύρω άπ' τον πεσμένο τυχοδιώκτη ύψώθηκαν άπειλητικές λόγχες και ξίφη.

Ο τυχοδιώκτης προσάπθασε ν' άρπάξη τό σπαθί του που τουχς φύγει άπ' τά χέρια, αλλά δέν πρόφτασε. Οι είκοσι φρουροί του στρατάρχου όχτησαν έπάνω του όλοι μαζί και τον έδεσαν χειροπόδαρα. Έκλεισε τότε τά μάτια του κ' έμεινε έντελώς άκίνητος.

(Άκολουθεί)

Η ΣΟΦΙΑ ΤΩΝ ΛΑΩΝ

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΗΛΙΚΙΑ

—Η ήλικία μας εινε ένας θλιβερός συνταξειδιώτης μας. Δανικη

—Η ήλικία πολλούς άνθρώπους τους άσπρίζει, αλλά δέν τους κανει καλύτερους άπ' ό,τι ήσαν.

Ισπανικη

—Πολύ λίγοι άνθρωποι ξέρουν νά εινε γέροι. Γαλλικη

—Εινε κοινό έλάττωμα σ' όλους τους γέρους τό ν' άποδίδη ό καθέννας στον έαυτό του όλη τη σοφία που κόσμου.

Άγγλικη

—Όταν μιλούν για την ήλικία των άλλων, οι άνθρωποι την πολλαπλασιάζουν επί δυό και όταν μιλούν για τη δική τους την διαφουίν δια του δύο.

Ιρλανδικη

—Σε πολλούς γέρους εινε δυστύχημα τό ότι έζησαν τόσο πολύ, ώστε νά γεράσουν.

Λατινικη

ΑΠΟ ΔΟ ΚΙ' ΑΠΟ ΚΕΙ

ΖΕΣΤΑ-ΖΕΣΤΑ ΚΑΙ ΚΡΥΑ

(Άπό τά σατυρικά φύλλα έλου του κόσμου)

Στό ύποδγματοπολείο :

—Ο πελάτης.—Και βασπούν πολύ τά παιούσια σας; Εινε γερά;....

—Ο ύ π ά λ λ η λ ο ς.—Άν βασπούν πολύ; Άπό την ήμερα που ιδρύθη τό κατάστημα, κινείς πελάτης... δέν ξαναπέρασσε ν' άγοράση δεύτερο ζευγάρι!...

***

—Γιατί βάρεις τόσο πολύ τά χείλη σου, άγαπημένη μου; —Θέλω νά μένουν τά φιλιά μου... άνεξάλειπτα!...

***

Μεταξύ Έβραίων :

—Μπα! Άγόρασες ένα περιάιμο γιά τη γυναίκα σου, Άβραάμ;

—Ναί, Λεβύ, έχει τρεις σιαμές μαγαγιατάρια. Εινε άριστούργημα.

—Καιμένε, γιατί δέν άγόραζες ένα αυτοκίνητο;

—Ά! Λεβύ, ής μλήσοιμε λίγο σοβαρά. Ύπαρχουν... φρενίκα αυτοκίνητα;

***

—Εινε άνόητο τό κάπνισμα. Με τά λεπτά που θά οικονομούσες από τον καπνό θά μπορούσες, τόσα χρόνια, ν' άγοράσης μιά έπαυλι.—Σύ κατνίζεις;

—Ά! μπα! μπα!

—Τότε πάμε νά μου δείξης την έπαυλι σου.

***

Ο πεθερός κ' ό ύπονήμιος γαμπρός :

—Ενδιαφέρεσαι γιά την κόρη μου ή γιά την προίκα της;

—Όχι, όχι, δέν ενδιαφέρομαι καθόλου γιά την προίκα, κύριε.

—Τότε ξεκοιμάσου από δώ, δέν θέλω βλάκες στην οικογένειά μου!...

***

Στά γραφεία μ'ας Τραπεζής :

—Ο διευθυντής.—Ναί, άναγνωρίζω, ότι του ύποσέθηκα νά σου άδξήσω τό μισθό, αλλά ύπό τον όρο νά μ' με δυσαρεστής.

—Ο ύ π ά λ λ η λ ο ς.—Άλλά δέν σ'ας δυσαρέπτησα, κύριε, ποτέ.

—Ο διευθυντής.—Ναί, ναί, με δυσαρέπτησες... ζητώντας άδξηση!...

***

Θλιβερές άναμνήσεις.

—Θυμάσαι, άγάτη μου, τό γεύμα έν γάμων μας;

—Ναί... Ήμαστε 13 στο τραπέζι!...

***

Τό... καινούργιο καπέλο.

—Βρέ Γιώργη, που τό άγόρασες αυτό τό καινούργιο καπέλο;

—Τό άγόρασα από του μεγάλου πολέμου. Τό καθάρισα δυό-τρεις φορές και χθές στο έστιατόριο τό... άλλαξα μ' ένα άλλο!...

***

Η μοιθηρή φιλενάδα.

—Πώς σου φαίνεται, άγαπητή μου, τό νέο μου καπέλο;

—Άριστούργημα! Σέ κάνει νεότερη τοιλάχιστον κατά... πενήντα χρόνια!...

***

Η σημερινές ύπρητρες κ' οι σημερινοί κύριοι.

—Ξέρεις, Γιούγκο, τσάκωσα την ύπρητριά μας νά φιλή τό γαλατά.

—Όχι δά!...

—Άλήθεια!...

—Χάλασε ό κόσμος σήμερα, γυναίκα! Χρωστάμε τόσα λεφτά στο μπαζάλη κ' αυτή ή σουσουράδα γλυκοσιμάζει με τον γαλατά!...

***

Στό άρχαιοκαπηλείο :

—Αυτό, κύριε, εινε ένα πολύ σπάνιο άντικείμενο. Εινε τό ρεβόλβερ που μεταχειριζότανε ό Μέγας Άλέξανδρος στη Μικρά Άσία.

—Άλλά... τότε δέν ύπρηχαν περισσοφρα.

—Άκριβώς γ' αυτό σ'ας λέω, πώς εινε πολύ σπάνιο!...

***

Η συμφορά του φίλου.

—Ο Γιάννης φθάνει περιύπτος, άργά τό βράδυ, στο καφενείο.

—Τί έχεις; τον ρακοούν οι φίλοι του. Τί σου συνέβη;

—Σ' έμένα τίποτα. Άλλά στον δυστυχημένο τον φίλο μου Άριστειδή!...

—Τί του συνέβη;

—Τρομερή συμφορά!... Έφυγε με τί, γυναίκα μου στο έξωτερικό!...